Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX nr. 33 (653) joi 14 august 1958 8 pag. 30 bani.

Tovarășul CHIVU STOICA a împlinit 50 de ani

IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

Pînă la 23 August, marea sărbătoare a poporului nostru, mai sînt puține zile. In tabere sau cluburi, pe ogoare sau în orașe, pionierii s-au hotărît să întîmpine ziua eliberării cu mari succese.

„A început și electrificarea comunei noastre. Sîntem foarte bucuroși. Pînă acum a fost electrificată mai bine de o jumătate din comună. Zi de zi, noi, pionierii ajutăm echipelor de muncitori. Am vrea ca de marea sărbătoare în fiecare casă să lumineze lampa lui Ilici".

PALEA C. ALEXANDRU
comuna Singureni
raionul Vidra

„La Gospodăria Agricolă Colectivă „Victoria Socialismului" din satul Tămoani, raionul Galați, muncile agricole sînt în toi. Fiecare colectivist lucrează de zor. Nici pionierii nu s-au lăsat așteptați. Ei au ajutat gospodăriei la strînsul mazării păstăi, realizînd o cantitate de 600 kgr.".

MUNTEANU VASILE
corespondent voluntar

„In cinstea lui 23 August, în tabăra noastră pregătim cîteva albume. In ele am înmănunchiat cusături și modele naționale specifice locului, precum și vederi înfățișînd orașul nostru în trecut și astăzi".

TANASE ELENA
cl. a V-a
Corabia

CUPA „SCÎNTEII PIONIERULUI" LA ÎNOT

La startul finalei

„A fost minunat. Nu voi uita niciodată această finală pe țară a Cupei „Scînteii pionierului".

Acestea au fost cuvintele rostite de Hedviga Stoff din Timișoara, la sfîrșitul marei competiții. Și, cuvinte asemănătoare celor spuse de Hedviga, au spus și Szobodoș Zoltan din Tg. Mureș, și Neagu Victor din Ploești.

Dar ce să vă relatăm mai întîi? Atmosfera în care s-a desfășurat finala? Minunatul loc de concurs — ștrandul „Dante Gherman", unde, în atîtea rînduri, s-au întrecut înotători de frunte din țara noastră și din străinătate?... Lupta dusă pentru cîștigarea cupei? Toate acestea au făcut din finala pe țară a celei de-a VIII-a ediții a Cupei „Scînteii pionierului" o adevărată sărbătoare a pionierilor.

★

In acordurile unui marș sportiv, în pas cadențat, cei peste 100 de finaliști, reprezentanți ai celor 20.000 de pionieri care au concurat în etapele precedente ale Cupei „Scînteii pionierului", defilează prin fața spectatorilor care au umplut tribunele pînă la refuz. Printre spectatori se află și un detașament de pionieri din R. D. Germană care-și petrece vacanța în țara noastră.

După festivitatea de deschidere, emoționați, concurenții își așteaptă rîndul la start. Se dă plecarea în prima probă. Fiecare luptă cu ardoare pentru cîștigarea titlului suprem. Tribunele freamătă. Fiecare încurajează concurentul favorit.

— Hai, Bucureștiule!

— Ah! Iurciuc! De ce n-ai tras mai tare, ai fi adus și Bucureștiului un loc I.

Printre spectatori sînt mulți care fac socoteala punctelor obținute de lotul fiecărei regiuni. Timișoara: 28; Tg. Mureș: 21; Bucureștii 15.

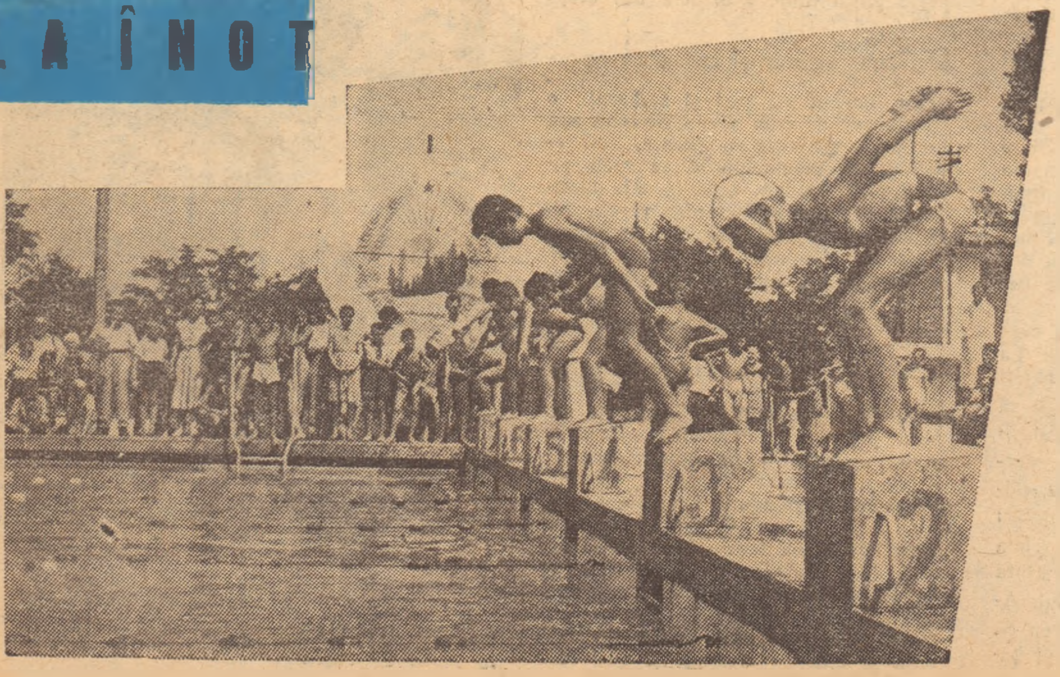
Lupta este însă deschisă. Stoff Hedviga din Timișoara îl entuziasmează pe toți.

La băieți, Gyorgy Ștefan, din Tg. Mureș, cîștigă primul loc în acelaș timp cu Koch Roderig, din Timișoara. Fiind însă mai „tînăr", juriul îi acordă lui locul I.

După o oră și mai bine de concurs, probele finalei pe țară s-au încheiat cu ștafeta 4X50 m băieți și 4X50 m fete. La băieți, reprezentanții orașului București reușesc să cucerească primul loc cu 2'33" 2/10 iar la

RADU POPA

(Continuare în pag. 6)

Scumpe tovarășe Chivu Stoica,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne te felicită călduros cu prilejul împlinirii a 50 de ani de viață.

Călit în focul luptelor revoluționare ale clasei muncitoare, te-ai distins ca unul dintre încercații conducători ai glorioaselor lupte ale muncitorilor ceferiști din ianuarie—februarie 1933.

Prin întreaga ta activitate revoluționară, ai adus o contribuție de seamă la lupta poporului muncitor condus de partidul nostru pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist, pentru instaurarea și întărirea puterii muncitorilor și țăranilor, pentru construirea socialismului în țara noastră.

Devotat cauzei partidului, cauzei măreței învățături marxist-leniniste, ai muncit cu perseverență pentru întărirea continuă a partidului, a unității rîndurilor sale și a rolului său conducător în viața țării noastre. Slujitor credincios al clasei muncitoare și al poporului, îndeplinind cu înalt spirit de răspundere sarcinile de seamă încredințate de partid, ai dobîndit respectul și dragostea profundă a oamenilor muncii.

Călăuzindu-te neabătut de principiile internaționalismului proletar, care stau la baza politicii partidului nostru, ai militat neobosit pentru dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie și colaborare frățească ale țării noastre cu Uniunea Sovietică, China populară și celelalte țări socialiste, pentru întărirea unității de nezdruncinat a lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., pentru întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Partidul și poporul nostru dau o înaltă apreciere activității pline de abnegație pe care ai depus-o ca unul din conducătorii de frunte ai Partidului Muncitoresc Romîn și ai statului democrat-popular.

Iți urăm, scumpe tovarășe Chivu Stoica, ani mulți de viață, sănătate și muncă rodnică pentru înfăptuirea politicii partidului nostru, în slujba poporului muncitor, a socialismului și a păcii.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN	CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMINE

DECRET
pentru atribuirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste" din Republica Populară Romînă și conferirea Medaliei de Aur „Secera și Ciocanul" tovarășului Chivu Stoica

Pentru slujirea cu credință a clasei muncitoare și a poporului, pentru merite deosebite în opera de construire a socialismului și activitate îndelungată și rodnică în mișcarea muncitorească;

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la naștere;

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne,

Atribuie titlul de „Erou al Muncii Socialiste" din Republica Populară Romînă și conferă Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" tovarășului Chivu Stoica.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale	Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
ION GHEORGHE MAURER	GHEORGHE STOICA

București 7 august 1958.

IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

Pregătiri e timișorenilor

Sînt aici in Timișoara și tovarășa directoare a taberei orășenești de la Palatul pionierilor îmi vorbește despre zilele de vacanță ale pionierilor despre excursia cu vaporul pe Bega pînă la ecluze. despre programul întocmit pentru 23 August O ascult și lucrurile despre care-mi povestește mi se pare că le văd aevea.

Văd astfel un grup de 30 de pionieri care zilele trecute au intrat pe poarta cimitirului eroilor romîni și sovietici, pentru a-l îngriji

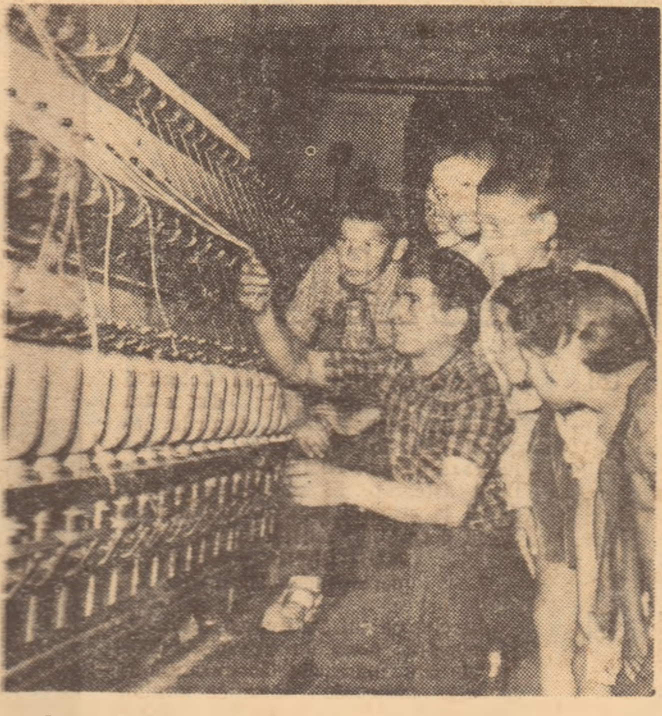
Pasul lor nu mai este săltăreț. Nici glasurile nu mai sînt zglobii In asemenea momente respectul se amestecă cu venerația pentru oamenii care cu un preț atît de mare au plătit dragostea lor pentru țară, pentru libertate.

Văd clar ziua de 22 august, cînd 100 de pionieri, purtînd coroane și buchete mari de flori, se îndreaptă către același cimitir al eroilor. Pe fiecare mormînt ei depun buchetele și coroanele de flori. Apoi, într-o liniște adîncă, fiecare pionier se așează lîngă cîte un ostaș cu care fac de gardă.

Această zi va fi omagiul cel mai frumos pe care-l aduc pionierii timișoreni eroilor romîni și sovietici care s-au jertfit pentru fericirea lor.

Și tot în 22 august, știu că se va întîmpla ceva neobișnuit Pionierii cu desaga încărcată cu cusături bănățene cu teancuri de hîrtii pe care sînt înscrise cîntece și desene vor veni din toate colțurile regiunii Timișoara. Ei formează ștafeta regiunii, care timp de 2 luni de zile (începutul lunii iunie) au colindat toate satele, toate cătunele regiunii pentru ca pînă la 23 August, să culeagă și să îmbogățească cu noi documente, folclorul bănățean. Odată ajunși în oraș, vor fi primiți de pionierii de la tabăra orășenească.

Și mai văd bucuria fără margini a pionierilor care-și vor încheia zilele fericite de vacanță cu excursii și un mare și frumos joc de tabără..

Pionierii din Buhuș, în vizită la fabrica de postav. Muncitorii de aici — părinții și frații lor — le-au arătat copiilor cum funcționează războaiele; le-au vorbit despre succesele lor în cinstea zilei de 23 August.

din tabere

Amintiri de la seria I-a

Drapelul roșu s-a înălțat sus, sus pe catarg, petrecut de tăcerea solemnă din jur. Așa începe o zi de tabără.

In clubul taberei îmi atrag atenția o hartă, niște ierbare și un teanc de fotografii. Sînt amintiri de la seria trecută Au avut o activitate serioasă, îmi spune instructorul superior al taberei. Și rînd pe rînd aflu că harta e lucrată de pionierii cercului geografic și că în ea sînt însemnate drumurile pe care le-au străbătut pionierii veniți din toate colțurile țării — pentru a ajunge aici, la Sinaia. Mi se povestește de Constantin Cornel, neîntrecutul atlet al seriei I-a, despre Lorentz Cornelia, harnica președintă a unității, despre Doja Irina și ceilalți pionieri pricepuți care au contribuit ca activitatea taberei să fie interesantă și veselă.

Despre vila „Xenia" și despre o fetiță care plîngea

Cei 250 de băieți și fete sînt găzduiți în patru vile spațioase. In vila „Xenia" cea mai frumoasă dintre toate, locuiesc cele mai mici dintre fete. Vila „Xenia" e construită după modelul vechilor case orientale. Ea a aparținut în regimul burghezo-moșieresc unui boier care o folosea pentru huzur și desfrîu. Vitrinele, oglinzile și candelabrele strălucitoare bucura astăzi privirile a zeci și sute de copii care sînt trimiși la odihnă prin grija Partidului.

Așezați pe bănci băieții și fetele ascultă cu atenție cele povestite de un tînăr de la facultatea de filologie care studiază legendele și basmele despre împrejurimile Sinaiei. După gustarea de la ora 10 se va face o plimbare în parcul castelului Peleș.

Mulți dintre copiii veniți la Sinaia au legat prietenii frumoase

Velciu Vasilica, fetița care în primele zile de tabără, stătea retrasă într-un colț și plîngea după cei de-acasă, astăzi este înconjurată de prietene cu care se joacă ziua întreagă. Dintre toate, Gavrilescu Cornelia îi este cea mai dragă. Cornelia știe multe cîntece pionierești pe care le cîntă adesea cu vocea sa minunată.

Cum s-a tăiat „chirurgul" la deget și despre un responsabil de masă

Pionierul Hornstein Henri abia a trecut în clasa a V-a. Totuși el are de pe acum bine stabilite planurile sale de viitor. Voi deveni chirurg. Am sînge rece — și-a spus el. A venit în tabără cu un briceag (în loc de bisturiu) și într-o zi, din nebăgare de seamă, s-a tăiat la deget, iar briceagul a fost confiscat. Henri n-a plîns, nici din pricina degetului, nici după briceag.

— Are într-adevăr sînge rece — au spus prietenii lui. Și spusele acestea s-au întărit încă o dată în ziua cînd Henri a prins niște șopîrle.

Sîmbătă, Henri a fost mîhnit.

— De ce ești necăjit Henri? îl întrebau prietenii.

— Mama mi-a promis că va veni la mine și n-a venit.

— De ce nu dai un telefon cu taxă inversă, acasă?

— Aș putea să dau, dar nu vreau s-o pun pe mama la cheltuieli, mama va veni; acum, poate n-a avut timp să vină, am să mă liniștesc eu. n-aveți grijă... Prin urmare, Henri mai este și un băiat înțelegător. Iată dar încă o calitate de care are multă nevoie un pionier.

Responsabilul de masă despre care e vorba, se numește Ghergheș Ion. La masa lui și în dormitor sînt băieți mai mici decît el. Ionică are grijă să nu-i lipsească nici unuia tacîmul. îi întreabă grijuliu dacă mai vor o porție. ori dacă nu cumva mai vor pîine. El știe să povestească întîmplări interesante din cărțile pe care le-a citit și nu o dată dimineața îi ajută pe cei mai mici să-și facă patul. Aceste lucruri desmint presupunerea că numai fetele pot fi gospodine. Și Ionică nu este singurul pionier care procedează așa.

Băiatul cu cipilica

Băiatul acesta cu cipilică pestriță e președintele detașamentului nr. 1. Se numește Sergiu Broască și este pionier în clasa a VII-a. În detașamentul lui sînt puțini pionieri. Ceilalți copii, prietenii lui sînt elevi care au trecut într-a II-a. Sergiu este înarmat cu un briceag atîrnat de un lanț de toată frumusețea. Cu briceagul acesta cioplește mai tot timpul jucării dar nu cumva să credeți că dăruiește aceste jucării celor mici. Nu! cei mici n-au voie să se joace cu ele că... „le strică". Cu aceste jucării se joacă numai „Șefu" (așa îi place lui Sergiu să i se spună). Încolo să știți că Sergiu ține foarte mult la onoarea detașamentului și vrea ca detașamentul său să cîștige întrecerea. De aceea este așa de sever cu cei mici și este tot timpul cu ochii pe ei. Totuși Sergiu ar trebui să urmeze sfatul instructorului care îl îndeamnă să fie prieten cu cei mici. Prietenia cu cei din detașament nu l-ar face în nici un caz să-și piardă autoritatea.

Băiatul care citește mereu

Ungher Dan — supranumit „băiatul care citește mereu" nu și-a desmințit porecla nici cu ocazia plimbării de azi. În tot cursul drumului de la tabără către castelul Peleș a citit. De astădată a pus mîna pe o carte foarte interesantă, e vorba de nuvelele sportive ale lui J. London. Prietenii l-au lăsat să citească pînă la poarta castelului. Apoi i-au atras atenția că-i păcat să piardă prilejul de-a vedea locurile minunate prin care trece. Și peste puțin timp, Dan le-a dat dreptate.

Despre spălatul cu apă rece

La început a fost și spălatul o „problemă" și cum să nu fie cînd apa la Sinaia era rece ca gheața. Noii veniți nu se încumetau să se spele pînă-n brîu cu apa care le tăia răsuflarea. Tovarășa Stefania, vesela directoare a taberei, cea care găsește întotdeauna soluții, le-a propus „friguroșilor" să se spele cîntînd. Dar cîntecul să fie neapărat vesel. Și tot cîntînd, „friguroșii" au început să se încălzească. Și de-atunci, obiceiul acesta a fost reluat în fiecare dimineață. De aceea n-ai să vezi niciodată coate sau genunchi nespălați. În tabără ordinea și curățenia este un punct însemnat al întrecerii între detașamente. Sîmbăta, după program, gospodinele își adună batistele și ciorapii care s-au murdărit și încep să spele. Ar putea foarte bine să le trimită la spălătorie, dar pionierele nu se dau înlături de la treabă. Mai mare dragul să vezi cîte lucruri multicolore se-nșiră pe frînghie sîmbăta și cîtă importanță își dau serioasele gospodine.

ILEANA TOMILIAN

FAPTĂ pionierească

Arșiță. Pe drumul de țară, prăfos, sînt doi băieți: Petre Grasu, pionier, și verișorul său, de trei ani. Vin tocmai de la gospodăria colectivă unde au dus bunicului de-ale gurii. Bunicul e paznic la gospodărie.

Și așa pășesc ei toropiți către casă. Deodată, ce să vezi? Dinspre calea ferată, care e foarte aproape de drum, se tîrăște un norișor de fum, negru, înecăcios.

— Ce-o fi? Să dăm fuga... spuse Petre, smucindu-și verișorul de mînă.

Se aprinseseră niște traverse. Ce era de făcut? Lui Petre nu-i venea nici un gînd iar verișorul, deh, e mic! Zări însă, niște femei pe cîmp. Porni în goană. Le spuse cu sufletul la gură că-i foc. Apoi, cu ajutorul cîtorva găleți de apă focul fu stins.

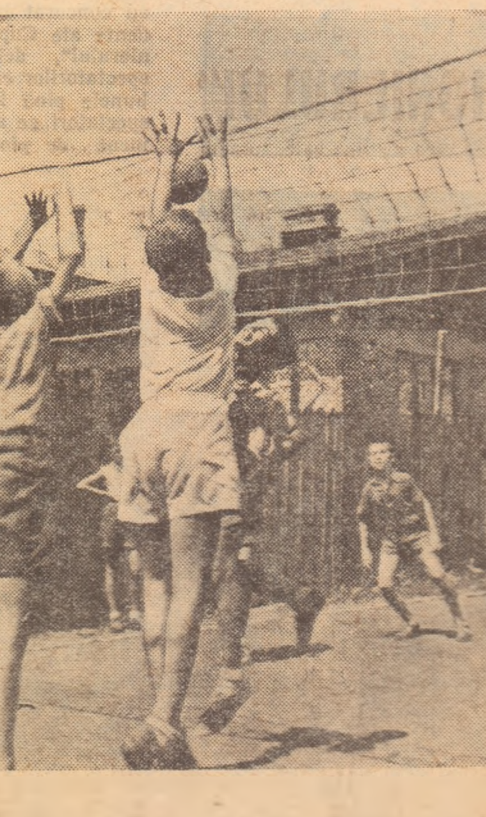
Petre, mulțumit că-și făcuse datoria, o porni spre casă, agale, cu verișorul de trei ani, după el...

*

Aceasta e o faptă pionierească ce pare măruntă. Nu-i așa: fapta aceasta dovedește grija unui pionier pentru bunul obștesc. Și să știți că Petre Grasu, pionier, din comuna Buzescu, nici nu se grozăvește cu fapta lui. In scrisoarea către redacția noastră el spunea: „Prea mare nu e fapta despre care vreau să vă povestesc"...

Dar numai cei care nu se dau în lături de la fapte ce par mici, vor fi în stare și de fapte mari!

GO-OL!

Moment sportiv în tabăra orășănească a pionierilor din Cîmpina: dispută aprinsă la plasa de volei.

Foto: Gr. Prepeliță.

Clipe de neuitat

Ascuns între munţi, oraşul Piatra Neamţ oferă vizitatorilor privelişti neasemuit de frumoase. Dar cel care vrea să admire mai din plin aceste privelişti va urca negreşit pe Vîrful Pietricica, a cărui creastă pleşuvă se înalţă mai sus decît celelalte.

Poate tocmai de aceea micii turişti erau atît de bucuroşi că vor porni să străbată serpentina ce şerpuieşte printre arbori şi arbuşti pînă în vîrf...

Erau aproape o sută de copii, gata de drum — cu ruksacuri în spate, cu gamele sau termosuri, şi veseli aşa cum sînt întotdeauna pionierii.

O luară pe strada Ştefan cel Mare, apoi pe Cuza Vodă şi de acolo, după traversarea Cuiejdului — un afluient al Bistriţei — începură să urce. In rînd cîte unul. In frunte se ţinea Sorin Rozenblum, din Focşani. In spatele lui, păşea băieţeşte Mirea Vasilica, din regiunea Constanţa. Apoi alţi şi alţi copii, veniţi din multe locuri ale ţării.

Oraşul rămăsese mult în urmă. Larma copiilor se confunda încet, încet, cu freamătul continuu al brazilor. Drumul era cînd mai lin, cînd mai în pantă, dar nimeni nu se văita. Dimpotrivă. Cineva se porni să cînte ceva vesel. Alţi copii îl imitară, apoi întregul grup.

Pînă în vîrf nu mai era mult. Se vedea chiar şi observatorul. Copacii se răreau. Terenul era tot mai stîncos. Iarba se împuţina şi ea.

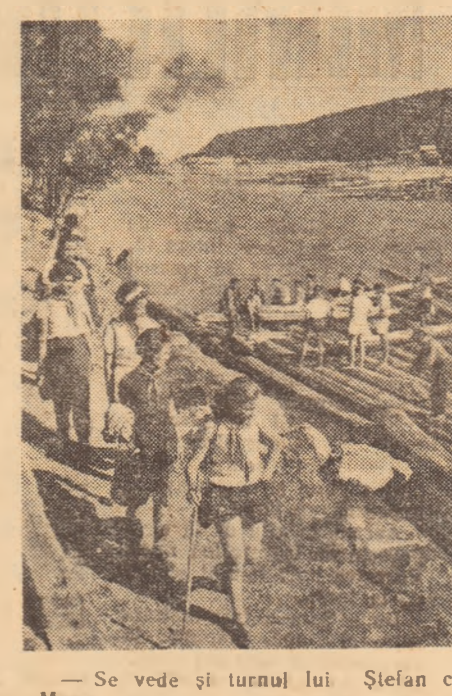
— Am ajuns! strigă triumfător Sorin care se şi căţărase pe un bolovan uriaş.

De sus, de pe înălţimile Pietricicăi, micii turişti nu se mai săturau privind. Departe, spre răsărit, se zăreau lanuri de porumb. Ceva mai la dreapta, aşezări omeneşti, printre care pionierii recunoscură comuna Dărmăneşti.

— Ce mic se vede oraşul! se mira Pia.

Copiii s-au adunat într-un loc să privească în vale, oraşul. Este oraşul în care-şi petrec ei o parte din vacanţă. Clădirile abia se zăresc, dar copiii le recunosc. Doar au trecut de atîtea ori pe lîngă ele.

— Iată fabrica de hîrtie!

— Se vede şi turnul lui Ştefan cel Mare.

Intr-adevăr, de acolo, de sus, se vede întregul oraş. Fabrica de celuloză, Sfatul popular, Banca de Stat, spitalul, teatrul...

— Uitaţi-vă, se vede tabăra... acolo, în dreapta. E tabăra noastră.

Văd şi şoseaua ce duce de la Bicaz la Bacău. Bistriţa — ce-şi poartă cu iuţeală apele la vale, şantierul de la Săvineşti...

Aceasta nu a fost decît una din excursiile pe care le-au făcut pionierii. Intr-altă zi, au fost pe muntele Cernegura.. Apoi, la mănăstirea Bistriţa... pe Cozla — pînă în vîrf, la „Trei coline", pe Cîrlomanul...

O mulţime de excursii minunate şi tot atîtea amintiri de neuitat!

Piatra Neamţ.
Tabăra sindicatului
Comerţ-Cooperaţie.

EMIL DOBRESCU

In preajma noului an şcolar

O veste bună pentru cei dintr-a V-a de la sate

Ministerul Invăţămîntului şi Culturii a hotărît ca în anul şcolar 1958-59 să se introducă în toate şcolile de cultură generală din mediul rural studiul ştiinţelor agricole. Insemnătatea acestei hotărîri stă în aceea că, terminînd şcoala, elevii de la sat vor putea păşi în munca agricolă înarmaţi cu cunoştinţe temeinice.

Studiului ştiinţelor agricole li vor fi rezervate cîte 2 ore pe săptămînă; deocamdată, însă, numai în programul clasei a V-a. Urmează ca în anii viitori să se introducă treptat şi în programul claselor a VI-a şi a VII-a

12.000.000!

Aceasta nu-i o cifră oarecare. Ea reprezintă tirajul total al manualelor noi nouţe puse la îndemîna şcolarilor patriei noastre. Au ieşit de sub tipar 384 de titluri de manuale — 124 manuale cu totul noi şi originale, 88 noi traduceri şi 172 reeditări — în 15 limbi.

Nu sînteţi curioşi să ştiţi care vor fi manualele voastre noi?

Iată cîteva dintre ele:

Cei dintr-a IV-a şi a VI-a vor primi manuale noi de citire, iar cei din clasele a III-a şi a VII-a vor avea gramatici noi. „Istoria R.P.R." pentru clasa a VII-a e de asemenea nouă şi apare în cinci limbi: romînă, maghiară, germană, rusă şi ucrainiană. De asemenea, pentru şcolile cu limbă de predare maghiară s-au tipărit manuale speciale de limba romînă pînă la clasa a VI-a inclusiv.

Şi încă un amănunt: vînzarea manualelor începe la 15 august!

Veţi recunoaşte şcoala?

S-au construit numeroase şcoli în oraşe şi la sate. Incă şi mai multe au fost supuse unor largi lucrări de amenajare şi întreţinere. De aceea, unele vor fi aproape de nerecunoscut.

Aşa, de pildă, cu ajutorul întreprinderii carbonifere, la Şcoala de 7 ani nr. 1 din Lupeni s-au construit încă 8 săli de clasă. Ele vor fi complet terminate în cinstea zilei de 23 August.

Elevii Şcolii nr. 128 din Bucureşti, vor rămîne de-a dreptul uimiţi cînd vor păşi în clase la începutul acestui an şcolar: în fiecare clasă vor găsi cîte un difuzor care-i va întîmpina vesel, cu cîntec!

Cu ajutorul comitetului de părinţi în această şcoală s-a instalat o staţie de radioamplificare.

Pentru ca şcoala să fie mai frumoasă

Sudrigiu e un sătuc pitit undeva, printre dealurile ce tivesc poalele Apusenilor. Sînt şi acolo pionieri şi tare le e dragă şcoala. Cîte n-au pus la cale pentru ca şcoala lor să fie mai frumoasă şi mai bogată! E drept au găsit şi înţelegere: rafinăria din Cîmpina le-a trimis, în nişte sticluţe, toate derivatele petrolului; de la fabrica de hîrtie din Bacău au primit un panou înfăţişînd drumul ce-l străbate lemnul pînă devine hîrtie, iar de la Timişoara au primit mostre de la fabrica de mătase şi de la cea de bomboane...

Nu de mult ei s-au adresat sculptorului Eugen Ciuca din Bucureşti.

Tovarăşe sculptor,

„Am auzit la radio vorbindu-se de dvs. şi ne-a plăcut ce s-a spus. Dvs. ţineţi să înfrumuseţaţi Capitala patriei. Şi noi iubim tot ce este frumos. Tov. învăţător ne-a spus că dvs. întruchipaţi oameni, animale şi diferite lucruri din piatră, lemn, pămînt. Nu ne putem închipui cum arată cele ce le faceţi şi ne-am hotărît să vă scriem. Vă spunem cine sîntem. Sîntem pionierii şcolii de patru ani dintr-un sat din munţii Apuseni. Satul nostru e micuţ, dar oamenii sînt harnici. El se numeşte Sudrigiu. Noi avem o şcoală curată şi frumoasă. Toţi o îngrijim.

Acum să vă spunem de ce vă scriem. Vrem ca şcoala noastră să fie cea mai frumoasă din raion de aceea vă rugăm să ne trimiteţi nişte oameni pe care-i faceţi din piatră, sau ceea ce doriţi dvs. Vă rugăm să ne trimiteţi aceste lucruri în numele pionierilor şcolii noastre. Ce bucurie ne-aţi face! Nu vă uităm".

PIONIERII ŞCOLII DE 4 ANI SUDRIGIU

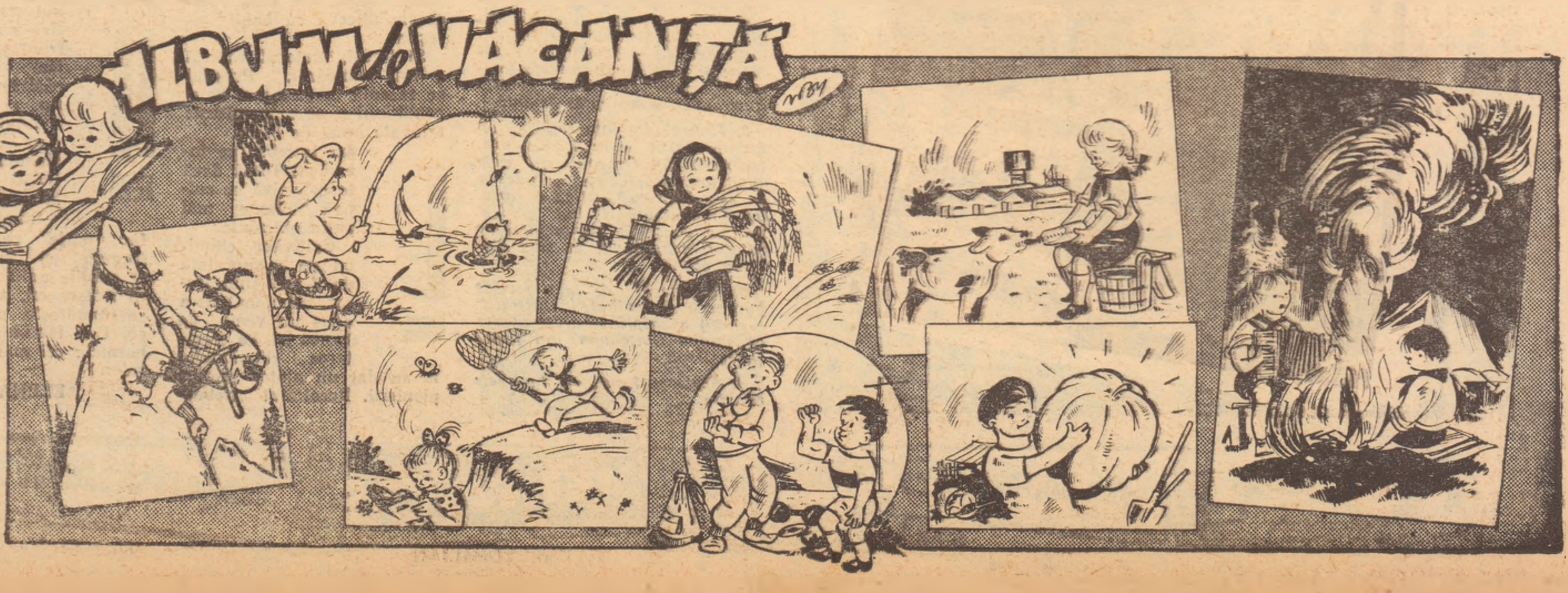
Rîndurile acestea au umplut de căldură inima sculptorului. Şi aşa, într-o bună zi, a sosit pe adresa pionierilor din Sudrigiu, la şcoala, o ladă. Expeditor: sculptorul Eugen Ciuca. Iată ce au găsit în ea: o sculptură în ceramică emailată — „Primăvara" o efigie înfăţişînd pe Decebal, un fotbalist în gips şi un album cu reproduceri după alte lucrări ale sculptorului. Acestea însoţite de cîteva rînduri:

„Dragii mei copii

Scrisoarea voastră mi-a făcut deosebită plăcere. Gîndurile m-au dus departe, lîngă Cluj, într-un sătuc numit Miluan. Acolo, mic ca voi am găsit înmuiat de ploaie „lutul" din care îmi place să fac tot felul de obiecte, animale şi oameni şi de care m-am îndrăgit apoi aşa de tare, încît, după cum voi aţi auzit, am devenit sculptor...

Trebuie să ştiţi că oricare dintre voi va putea face cînd va fi mare, ceea ce fac eu azi, dacă simte în el un imbold lăuntric care îl îndeamnă mereu la lucru. Numai că pentru a reuşi trebuie multă învăţătură".

Vă închipuiţi cît de mult s-au bucurat pionierii...

Lidicele maramureșean

Anul de singe — 1944.

Tunurile armatei sovietice, eliberatoare, se aud tot mai des. Și iată că, într-o dimineață, un detașament german de represiune sosește în sat. In grabă, pe ulițele Moiseiului, încep să alerge patrulele fasciste. Sătenii sînt scoși cu forța din case și purtați în piața comunei.

...Liniște. O liniște de mormînt. Prin coridorul rămas liber, pășește un sătean, un moiseian. Are miinile legate. Intre baionetele nemțești, el pășește dîrz, E Vasile Tămăioagă, gospodar harnic, îl știe tot satul...

— Ce e?

— Ce-a făcut?

— Tămăioagă?!...

Intrebările sătenilor curg lant. Dar răspunsul vine repede. Un ofițer fascist, de la gestapo, se suie pe o ridicătură și, cu glas subțire, nefiresc, dă citire sentinței.

— Pentru că a găzduit o parașutistă rusă, Vasile Tămăioagă este pedepsit cu împușcarea.

...Un pocnet sec de pistol. Apoi încă unul, și încă... Trupul partizanului se clatină, cade. Un vaiet surd, amenințător, unduie deasupra mulțimii.

— Das ist Ecktion! Ofițerul de la gestapo rîde fericit: de miine, s-a zis, n-or mai fi partizani!

★

Pe drumul dintre dealuri, trece detașamentul german de represiune. E liniște în jur. Și ce frumoși sînt codrii aceștia romînești! Dar...

Un răpăit scurt de mitralieră, focuri de arme. O grindină de gloanțe macină convoiul. Zeci de ostași fasciști cad secerați de mitraliere. 30 de partizani din Moiseiu se avîntă în luptă.

— Das ist partizan?! Ofițerul cade fulgerat de gloanțe. Pe buze i s-a răcit o întrebare: „Mai sînt partizani?"

După dispariția detașamentului de represalii, distrus de moiseienii fugiți în pădure, comandamentul german organiză o adevărată vînătoare împotriva celor 30 de partizani din Moiseiu. Partizanii se apărară pînă la ultimul cartuș. Dar forțele inamicului parcă nu se mai terminau, și eroicii maramureșeni sînt făcuți prizonieri.

Apoi seara, la marginea pădurii, cei 30 de eroi sînt împușcați. Numai unul dintre ei, rănit ușor, a scăpat, fugind noaptea. A doua zi, moiseienii, cîți nu apucaseră calea codrului încă, sînt evacuați forțat iar comunei i se dă foc. Moiseiul romînesc avea astfel un sfîrșit tot atît de eroic ca Lidicele poporului frate cehoslovac...

★

Dacă vei trece azi, cititorule, prin Moiseiul nou, renăscut, oprește-te o clipă și la parcul eroilor partizani. Aci, generația de azi a Moiseiului a sădit, pe locul unde vitejii lor consăteni au fost uciși, cîte un pom de fiece partizan...

In cinstea zilei de 23 August

18 case încăpătoare

„Producția" este numele unei întreprinderi din reg. Suceava. Aci, la fabrica de cărămizi presate, lucrează muncitori harnici, pricepuți ca Ioan Constantin și Eugenia Lauer sau Constantin Baban și Dumitru Pauliuc. In cinstea marii sărbători, ei au livrat în termenele fixate, 1.000.000 cărămizi de bună calitate, ceea ce înseamnă 180.000 bucăți peste plan. Din aceste 180.000 de cărămizi, constructorii vor putea ridica 18 case mari, încăpătoare.

1.000 de vagoane

De curînd, petroliștii de la schela Țicleni, cu hotărît ca angajamentul lor de a da 10.000 tone petrol peste plan pînă la sfîrșitul anului, să-l realizeze pînă la 23 August. Pentru transportarea acestei cantități de petrol, e nevoie de 10 trenuri a cîte 100 vagoane!

Ieri și azi

1. Atunci cînd patronul nu-l mai putea reține în nici un fel pe bietul ucenic snopit în bătaie, năpăstuit, înjurat și batjocorit, folosea forța publică — jandarmii. Acest lucru se vede și din această fotografie, publicată într-o revistă ilustrată în urmă cu 25 de ani.

2. Tînărul din fotografie e un ucenic zugrav de la Școala profesională din Oradea. După amiezii el vine aci adesea să se odihnească, citind o carte. Dar numai atunci cînd colegii nu-l provoacă la cîte-un meci de șah ori ping-pong, în sala clubului școlii.

3. Reporterul de la o revistă burgheză („Realitatea ilustrată" — 1930) a surprins acest aspect al satului Sîntoholm din fostul județ Deva.

4. Aceleași locuri — în zilele noastre.

MAREA FAMILIE

Familia Buna

Pălăria mare de pai s-a întors făcînd să se ivească chipul unei femei.

— E colectivista Buna Șara — îmi spuse însoțitoarea. Familia ei s-a înscris printre cele dintîi în colectivă.

Buna Șara a lăsat pentru cîtva timp săpatul și ne-am așezat împreună pe iarbă.

Aveam să aflu de la ea o poveste de loc străină mie... Povestea unei familii sărace de la țară...

Buna Șara a fost în tinerețea ei slugă. Stăpînii la care muncea din zori pînă seara nu se dădeau înlături să o jignească, să o lovească ori să o înșele la plată atunci cînd venea vremea simbriei. Soțul ei era tăietor de lemne și cu toate că muncea neobosit, ceea ce agoniseau împreună abia le ajungea să-și ducă traiul de azi pe miine.

Dar orînduiala veche s-a schimbat în țară și atunci, la împroprietărire, a primit și familia Buna 3 hectare de pămînt de la stat. Atunci, cei doi soți s-au întors în Săcele, hotărîți să-și lucreze pămîntul ca să iasă din sărăcie.

...Apoi în 1952, în Săcele, s-a înființat colectiva.

Familia Buna a intrat în colectivă și nu peste mult timp și-a cumpărat un aparat de radio și și-a mai construit o cameră de locuit.

Anul trecut familia Buna (din care muncesc în colectivă trei persoane) a avut 560 de zile muncă.

Foștii președinți și președintele colectivei

Török Gyula — președintele colectivei — s-a apropiat pe nesimțite și a intrat în vorbă cu noi. Am aflat astfel cîteva date prețioase despre colectivă.

— Inaintea mea au mai fost doi președinți în colectivă. Unul, Ghea Nicolae, era o fire foarte moale. Nu-l ascultau oamenii și fiecare făcea ce voia. Celălalt era egoist. Nu se gîndea la interesele generale ci numai la interesele familiei sale.

Török Gyula este președinte de doi ani. Oamenii spun despre el că este un bun gospodar. El are grijă să supravegheze ca muncile de toamnă să se facă la timp. Președintele îmi spune că dacă sfecla nu-i prășită la vreme trebuie să muncești de trei ori mai mult la ea ca să-ți dea rezultate bune.

Apoi aflu că el se preocupă în mod deosebit să mecanizeze lucrările agricole. Cînd a fost vorba să se cumpere un motocultivator, cîțiva s-au împotrivit:

— Putem să prășim și noi culturile. Mașina costă foarte mult. Mai bine cumpărăm altceva cu banii aceștia.

Și totuși, motocultivatorul a fost cumpărat. Prășitul se execută în cele mai bune condițiuni și se economisește totodată mîna de lucru.

Lam întrebat pe tovarășul Török dacă în colectivă se cultivă plante mai puțin obișnuite.

— Cultivăm chimion pe o suprafață de 2 ha. Anul trecut, chimionul ne-a adus un venit de 12.000 lei. La recoltarea chimionului ne-au dat un ajutor prețios pionierii. Recoltatul trebuie făcut în două zile. Dacă se întîrzie, tot chimionul se risipește pe jos...

Trebuie să vă spun și despre preocuparea noastră de a îmbunătăți rasele de oi. Ciobanul nostru, Butu Nicolae, e foarte priceput. Anul trecut a obținut multe oi de rasă. Am oprit 150 miei de prăsilă.

Am vrut neapărat să aflu date despre recolta din acest an.

— Cred că vom avea o recoltă foarte bună de grîu și de cartofi. Pămîntul a fost îngrășat bine și l-am lucrat la timp.

Avem de gînd să îmbogățim gospodăria cu noi construcții, să ne cumpărăm din venituri unelte și mașini agricole și să înmulțim animalele. E mai mult decît sigur că anul viitor va crește și numărul colectiviștilor. In comuna noastră sînt mulți mijlocași care se hotărăsc cu multă greutate să intre în colectivă. Ei trec pe lîngă pămîntul colectivei și se prefac că privesc foarte nepăsători recolta noastră. De fapt, ei își fac drum pe aici ca să vadă cum merg treburile. Vor să se convingă cu ochii lor dacă la noi grîul e mai frumos. Cînd au văzut cum lucrează motocultivatorul s-au minunat de-a binelea. Uite, chiar acum, cînd m-am întors cu bicicleta de la stînă, m-am întîlnit cu doi gospodari — cu David Samuilă și Kociș Andrei; m-au oprit să mă întrebe despre recolta din gospodărie. După cum am înțeles au de gînd să intre în colectivă la toamnă.

Anul trecut, colectiva noastră a fost fruntașă pe raion. Ne străduim să păstrăm acest titlu și anul acesta.

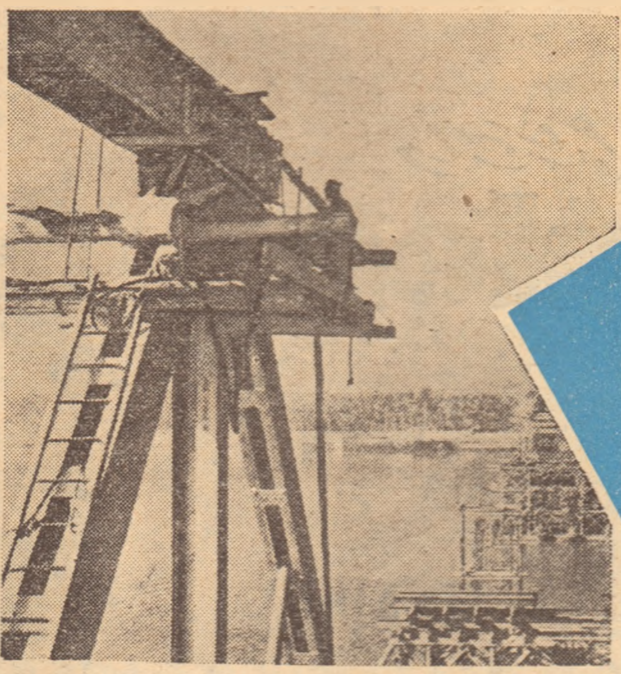
...Am părăsit grădina de legume lăsîndu-i pe colectiviști să ia masa la umbra pomilor.

Oamenii aceștia fac parte parcă dintr-o singură și mare familie. O familie unită care crește în fiecare an, al cărui avut se înmulțește, pe zi ce trece. E o familie de oameni harnici: cei mai harnici din raion!

ELENA DRAGOȘ

Știri — informații — NOUTĂȚI TEHNICE — informații — r

PODUL PRIETENIEI

In timp ce imperialiştii americani şi englezi uneltesc tot felul de crime împotriva ţărilor din Orientul Arab, lagărul socialist în frunte cu Uniunea Sovietică duce faţă de aceste ţări o politică paşnică, de prietenie, acordîndu-le un ajutor dezinteresat. In prezent specialiştii din R. P. Ungară construiesc în Republica Arabă Unită un uriaş pod peste apele Nilului. Iată, în fotografiile alăturate, două aspecte ale acestei construcţii.

DIN LUMEA CAPITALISTĂ

Miliardul mizeriei

Mii de cameni în zdrenţe, cu obrajii brăzdaţi de mizerie, stau rezemaţi de ziduri prin pieţe, ori se strîng în grupuri pe la porţile fabricilor, cu nădejdea că vor căpăta de lucru măcar pentru cîteva zile. Copii în ochii cărora arde licărul mistuitor al foamei, copii care întind pe la colţuri mîinile subţiate de rahitism, cerind o coajă de pîine. Familii întregi care dorm în vagoane de marfă sau pe trotuar, sub cerul liber... Toate acestea sînt o privelişte zguduitoare care se întîlneşte la tot pasul în oraşele Turciei. O privelişte pe care guvernanţii acestei ţări s-au obişnuit să n-o vadă. Fiindcă desigur, ei au o preocupare mult mai înaltă: „interesele statului"... Cît de bine au gospodărit ei aceste interese se vede din racilele care bîntuie în întreaga Turcie, apăsînd greu asupra poporului: şomajul, mizeria, bolile, impozitele uriaşe, dezorganizarea industriei.

Nu-i greu de ghicit cine se ascunde în spatele acestui guvern care a dus Turcia la la ruină. Hîrtiile acoperite cu cifre, în faţa cărora pe guvernanţii turci îi trec sudorile, arată limpede: statul turc e dator Statelor Unite ale Americii nici mai mult nici mai puţin de un miliard de dolari! De ani de zile imperialiştii au întins Turciei momeala „ajutorului" american, iar guvernanţii turci au muşcat cu poftă din ea. Tunurile şi tancurile trimise în Turcia în cadrul ajutorului n-au făcut decît să scadă şi mai mult nivelul de trai al muncitorilor. Au crescut în schimb datoriile statului, care au atins cifre uriaşe. După toate socotelile, miliardul acesta nu va putea fi înapoiat Americii decît în anul 2002! Şi asta storcînd şi ultima picătură de vlagă a unui popor înfometat şi copleşit de mizerie.

D. Butler recunoaşte...

Parlamentul englez e alarmat! Cauza? Inchisorile şi casele de corecţie pentru mi-

nori aproape ca nu mai pot „găzdui" numărul mare de delicvenţi. De curînd, un grup de deputaţi l-au întrebat pe Ministrul de Interne, Butler, ce crede despre sporirea necontenită a criminalităţii minorilor în Anglia. Răspunzînd întrebării, ministrul a recunoscut că acest lucru e adevărat, ba a adus chiar şi cifre exacte: numărul infracţiunilor comise în 1957 de copiii între 8—14 ani a crescut cu 14 la sută faţă de anul precedent, iar numărul criminalilor între 14—17 ani a crescut cu 21 la sută. Dl. Butler a uitat însă să adauge că această îngrijorătoare situaţie se datoreşte cărţilor şi filmelor aşa zise „de aventuri", care ridică în slavă pe bandiţi. El a uitat de asemenea să spună că aceste filme şi cărţi aduc venituri însemnate multor membri ai parlamentului şi chiar ai guvernului.

Şi încă ceva: dl. Butler n-a pomenit un cuvînt despre măsurile luate pentru curmarea acestui rău. De fapt nu se va lua nici o măsură. Fiindcă guvernul englez are nevoie de ucigaşi spre a-i trimite, îmbrăcaţi în uniforma militară, în Kenia sau în alte colonii, ca să-i schingiuiască pe băştinaşi.

Vulpea şi strugurii

Multă vreme, autorităţile engleze au făcut totul pentru a împiedica stabilirea comunicaţiilor aeriene dintre Moscova şi Londra. Motivul invocat de ei era că avionul sovietic „TU-104" ar face... prea mult zgomot. La cercetările specialiştilor s-a văzut că de fapt zgomotul produs de avionul american „DS-6" care circulă pe liniile aeriene engleze e mai mare decît cel al aparatului „TU-104". Motivul a căzut deci. Ori cine poate vedea că urechile delicate ale politicienilor en-

glezi erau supărate nu de zgomotul lui „TU-104" ci de răsunătoarele succese ale constructorilor sovietici, de superioritatea categorică a ştiinţei şi tehnicii sovietice. Nu ştim de ce, dar întîmplarea aceasta ne aminteşte de vulpea care, neajungînd la struguri, a strîmbat din nas susţinînd că sînt acri...

RADIO GLOB

- In Siberia orientală va intra anul acesta în funcţiune cea mai mare întreprindere pentru industrializarea lemnului din U.R.S.S. In fiecare an, marele combinat forestier va prelucra 1.000.000 m.c. de lemn şi va putea livra piese prefabricate pentru 30.000 apartamente noi.

- Politica de înarmare şi pregătiri de război ce o duc conducătorii Statelor Unite întîmpină tot mai mult împotrivirea şi protestul oamenilor muncii. Numai în primele luni ale acestui an, după cum reiese din datele Ministerului Muncii, au avut loc peste 1525 de greve la care au participat 72.000 de muncitori.

- Tribunalul din Varşovia a hotărît ca în luna septembrie să aducă în faţa judecăţii pe Erich Koch, fostul conducător nazist al Prusiei răsăritene. Erich Koch este cunoscut ca unul din cei mai mari asasini fascişti. Din ordinele sale au fost ucişi 72.000 de polonezi dintre care 10.000 de copii, iar în Ucraina, 4.000.000 de oameni au fost omorîţi şi două milioane trimişi în Germania, la muncă forţată.

GIGANTUL de la KUIBÎŞEV

- **O strălucită victorie a constructorilor sovietici**
- **2.100.000 cai putere**
- **Cea mai mare hidrocentrală din lume**

Vestea unei noi şi emoţionante victorii a poporului sovietic a străbătut pretutindeni: la 10 august a intrat în funcţiune la Kuibîşev, pe Volga, uriaşa hidrocentrală ce poartă numele lui Vladimir Ilici Lenin.

Sînt mulţi ani de cînd Vladimir Ilici dădea aripi unui vis minunat: „Să electrificăm patria sovietică!" Pe atunci întunecata moştenire a ţarismului apăsa greu. Producţia de energie electrică era aproape inexistentă în vechea Rusie. Dar, muncind cu un eroism fără seamăn, oamenii sovietici au îmblînzit apele, au înălţat o hidrocentrală, apoi alta şi alta, din ce în ce mai mari şi mai puternice. Şi mai viu ca toate străluceşte azi gigantul de la Kuibîşev. S-ar putea scrie despre el sute de pagini. Cîteva amănunte însă vă vor fi deajuns ca să-i înţelegeţi măreţia. Nodul hidraulic al acestei centrale este cel mai mare din lume. In clădirea sa principală sînt instalate 20 de hidroagregate cu o putere totală de 2.100.000 de cai putere. Toată această complicată şi vastă instalaţie se dirijează automat de la un tablou central, prin telecomandă. De aici primesc curent atît regiunea Moscovei, cît şi marile uzine din Ural şi întreprinderile petrolifere din R.A.S.S. Tătară. La Jigulevsk, în împrejurimile hidrocentralei, se creează o nouă regiune industrială. Se vor construi aici o uzină de cauciuc sintetic, o uzină de utilaj pentru industria cimentului, un combinat pentru materiale de construcţie, etc.

Sute de mii de muncitori, tehnicieni, ingineri, savanţi sovietici au lucrat pe şantierul de la Kuibîşev, unindu-şi strădaniile pentru realizarea acestei măreţe victorii a construirii comunismului. Felicitîndu-i pe constructori cu prilejul dării în exploatare a hidrocentralei, tovarăşul N. S. Hruşciov prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. le-a spus: „Aţi înscris o nouă pagină glorioasă în istoria construirii comunismului în ţara noastră şi totodată, prin munca voastră eroică, prin experienţa voastră, aţi îmbogăţit ştiinţa şi practica naţională şi universală în domeniul construcţiilor hidraulice".

Arătînd că în comparaţie cu Rusia prerevoluţionară, producţia de energie electrică a Uniunii Sovietice a crescut de peste o sută de ori, tovarăşul Hruşciov a subliniat că **astăzi Uniunea Sovietică ocupă pe acest tărîm primul loc în Europa şi al doilea loc în lume.**

Poporul muncitor al patriei noastre ştie că orice succes al Uniunii Sovietice în construirea comunismului este un succes al întregului lagăr socialist, şi încearcă o adîncă bucurie şi mîndrie pentru această măreaţă realizare. Oamenii muncii de la noi felicită cu emoţie, din toată inima, pe eroii constructori ai celei mai mari hidrocentrale din lume.

rtaj reportaj ştiri informaţii NOUTĂŢI TEHNICE

La startul finalei

(Urmare din pag 1.)

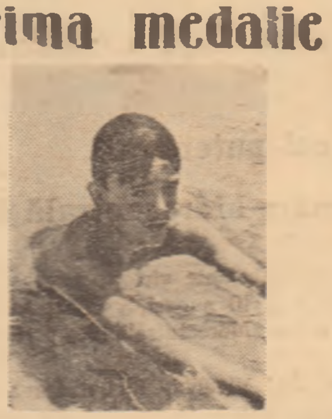
fete cîştigă Timişoara cu 3'36" 5/10.

Juriul s-a retras pentru stabilirea rezultatelor definitive. Toţi cei prezenţi sînt nerăbdători să afle cine va cîştiga cupa. Privirile tuturor sînt îndreptate spre masa prezidiului unde se află mult rîvnita cupă. Preşedintele juriului anunţă rezultatele. Primii trei cîştigători la fiecare probă se urcă pe podiumul învingătorilor. Frumoasele premii oferite de gazetă, de fabrica de Confecţii Gh. Gheorghiu-Dej, fabrica Flacăra Roşie, I.S. Loto-Pronosport şi CEC, răsplătesc din plin strădania celor mai buni.

Cupa „Scînteii pionierului" ediţia a VIII-a, a revenit organizaţiei regionale de pionieri Timişoara, care s-a prezentat cel mai bine, obţinînd punctajul cel mai mare. Fanionul Federaţiei Romîne de Nataţie a fost înmînat organizaţiei regionale de pionieri Ploeşti, care, în concursurile Cupei „Scînteii pionierului", a antrenat un număr de 3.972 pionieri.

La revedere, dragi sportivi! La anul, ne vom întîlni din nou la cea de-a IX-a ediţie a Cupei „Scînteii pionierului"!

Prima medalie

Înainte de concurs Szabados Zoltan din Tg. Mureş se plimba neastîmpărat de colo-colo, negăsindu-şi locul. Intr-un cuvînt, era emoţionat. Participa pentru prima oară la un concurs mare. La faza pe tabără a Cupei şi apoi la aceea pe oraş, obţinuse rezultate destul de bune. Îi era însă teamă că va fi întrecut. Nu de alta, dar învăţase înotul numai cu vreo patru luni în urmă. Ştia că prietenii şi colegii de la Şcoala de 7 ani nr. 8 se gîndesc la el. La plecare îi spuseseră: „Ai grijă Zoltan, vezi ce faci!"

Cînd crainicul l-a chemat la ştart, a tresărit. Şi-a ocupat locul în dreptul culoarului trei şi a pornit în proba de 25 m liber. Îi era teamă să privească spre adversari. Şi poate tocmai de aceea a început să înoate mai repede. Adversarii rămîn în urmă. Un metru... încă unul... şi încă unul şi Zoltan a sosit primul.

Cînd a primit medalia de aur, l-am văzut zîmbind fericit. Şi sînt sigur că în clipele acelea gîndul său a zburat departe, la cei de acasă.

Era prima medalie de cîştigător, prima victorie obţinută în scurta lui „carieră" de înotător

EMIL REINIS

Aceasta e Veronica!

Intr-o clipă de răgaz am avut o scurtă convorbire cu Veronica Terssig din Timişoara, cîştigătoarea probei de 25 m liber. De la început trebuie să vă spun că Veronica nu are decît 9 ani. Este o fetiţă de statură potrivită, voinică, cu codiţe aurii şi foarte vorbăreaţă.

— Ai învăţat de mult timp înotul?

— Nu. Am început să-nvăţ numai cu trei luni în urmă, cînd m-am dus la centrul de antrenament. Peter — baci, s-a ocupat de mine şi... iată că acum nu mă mai tem de apă!

— Te-ai calificat greu pentru finală?

— Foarte greu. Aveam adversare puternice, care ştiau să înoate mai de mult. Dar, se vede c-am fost în formă şi le-am întrecut!

— Am văzut că atunci cînd s-a dat ştartul ai pornit cu vreo 2—3 secunde mai tîrziu...

— Da... în timpul acela îmi aranjam cascheta. Nu am observat cînd s-a dat ştartul. Cînd am văzut că adversarele au pornit, am sărit şi cu 'Am început să dau din mîini, repede, repede de tot şi pînă la urmă am ieşit prima...

Discuţia s-ar mai fi prelungit, dar Veronica a fost chemată pentru premiere. Am felicitat-o, urîndu-i succes şi pe mai departe.

D. EMIL

Moment solemn: Cupa „Scînteii pionierului" este înmînată reprezentantei organizaţiei regionale de pionieri Timişoara — cîştigătoarea acestei importante competiţii sportive pionereşti.

Oare la anul, în viitoarea ediţie, cui îi va reveni Cupa?...

Scrisoarea utemiştilor de la I.P.M.S.-Arad adresată finaliştilor Cupei „Scînteii pionierului"

Cînd am auzit că ziarul vostru drag organizează o competiţie sportivă pionierească atît de mare noi, utemiştii de la Intreprinderea de producţie a metalelor sportive din Arad, am hotărît ca în timpul nostru liber, din economiile realizate, să confecţionăm pentru voi Cupa care poartă numele gazetei voastre. Aceasta pentru că mulţi dintre noi au fost pionieri, pentru că ne amintim cu drag de clipele frumoase trăite în rîndurile organizaţiei de pionieri, de concursurile sportive, excursiile şi focurile de tabără.

Printre cei ce s-au străduit pentru ca să fie Cupa „Scînteii pionierului" cît mai frumoasă, se numără utemiştii Varga Ion, Oszter Gertruda, Albert Ion, Barbu Silviu, Lenghel Maria, Lingurar Gheorghe, Megheleş Paraschiva şi alţii.

Cu gîndul la cîştigătorii finalei, noi am lucrat şi 24 de medalii de aur, argint şi bronz, care în ziua concursului vor străluci pe pieptul acelora care s-au dovedit a fi mai buni.

Prin aceste daruri, noi, utemiştii de la I.P.M.S.-Arad, ne exprimăm încă o dată dragostea noastră faţă de voi pionierii, primăvara patriei noastre.

Organizaţia U.T.M. doreşte finaliştilor celei de a VIII-a ediţii a Cupei „Scînteii pionierului" mult, mult succes!

Cu toată dragostea,
MARINELA THIRTHEU
Secretară a organizaţiei de bază
U. T. M. I.P.M.S.-Arad

Focul de tabără al Scînteii pionierului

Aşa cum s-a mai arătat într-unul din numerele gazetei noastre, tradiţionalul foc de tabără al „Scînteii pionierului" — organizat în colaborare cu Comitetul Orăşenesc U.T.M. Bucureşti şi Palatul pionierilor — se va aprinde din nou în cinstea zilei de 23 August. Dăm azi noi amănunte privitoare la acţiunile care însoţesc focul de tabără:

● Deschiderea festivă se va face printr-un cîntec pionieresc închinat lui 23 August.

● O formaţie de artişti amatori ai Palatului pionierilor va prezenta un frumos program artistic.

● Cei isteţi şi pricepuţi vor avea destule prilejuri să-şi încerce puterile: un concurs-ghicitoare pe tema „23 August"; un alt concurs, la scenă deschisă — „Arată ce ştii" pentru cei cărora le place să cînte şi să recite; în sfîrşit, cîteva concursuri distractive — „Pescarul", „Taie sfoara", cursa cu oul în lingură, cursa în saci ş.a. Cîştigătorii, bineînţeles, vor fi răsplătiţi cu premii!

● Punctul culminant va fi aprinderea focului de tabără. In jurul lui — cîntec, joc şi voie bună!

Nu uitaţi: întîlnirea la Palatul pionierilor, duminică 17 august, la orele 17 fix!

Tov. Costandache Valentin, secretar general al Federaţiei Romîne de Nataţie, ne declară:

Dragi copii, m-a impresionat deosebit de mult interesul vostru faţă de cea mai mare competiţie pionierească de nataţie, Cupa „Scînteii pionierului".

Finala de duminică ne-a sugerat ca în anul viitor să dăm o amploare şi mai mare, să crească şi mai mult numărul finaliştilor, dar şi nivelul tehnic.

Pînă atunci însă, urmează ca voi să vă pregătiţi cît mai temeinic

Au cuvîntul oaspeţii străini

„Noi, delegaţia de pionieri germani din regiunile Dresda şi Magdeburg felicităm din toată inima pe cîştigătorii celei de a VIII-a ediţii a Cupei „Scînteii pionierului" la nataţie.

Ne-au impresionat mult performanţele însemnate ale cîştigătorilor, ale prietenilor noştri mai bine zis, şi le urăm mult, mult succes la învăţătură şi în sport.

Am vrea să ne folosim şi de acest prilej pentru a mulţumi din suflet Comitetului Central al U.T.M. care ne-a invitat să ne petrecem zilele vacanţei în minunata voastră ţară.

„Pentru pace, prietenie între popoare si socialism, gata întotdeauna!"

In numele pionierilor germani,

HANS IOACHIM HOPPE

REZULTATE TEHNICE

25 M LIBER BĂIEŢI:

1. Szabados Zoltan — Tg. Mureş — 17" 3/10.
2. Kesselştein Ştefan — Timişoara — 18"8/10.
3. Zaha Ion — Oradea — 18"8/10.

25 m BRAS FETE:

1. Klosz Maria — Tg. Mureş — 22"8/10.
2. Iurciuc Maria — Bucureşti — 23"2/10.
3. Şerbănescu Cristina — Ploeşti — 25".

25 m BRAS BĂIEŢI:

1. Magyar Peter — Timişoara — 21"2/10.
2. Negrescu Gheorghe — Bucureşti — 22"9/10
3. Cassim Ervin — Constanţa — 24"7/10.

25 M LIBER FETE:

1. Terssig Veronica — Timişoara — 22"2/10.
2. Şerbacek Mirela — Bucureşti — 28"9/10
3. Kordoş Suzana — Oradea — 29".

50 M LIBER BĂIEŢI:

1. Neagu Victor — Ploeşti — 35"4/10.
2. Vedeş Mihai — Galaţi — 36"8/10.
3. Szöke Pavel — Timişoara — 36"8/10

50 M BRAS FETE

1. Stoff Hedviga — Timişoara — 47"6/10.
2. Şerbănescu Marinela — Ploeşti — 49" 5/10.
3. Adamski Ana Maria — Oradea — 51"2/10.

50 M BRAS BĂIEŢI:

1. Gyorgy Ştefan — Tg. Mureş — 43"6/10.
2. Koch Rödrich — Timişoara — 43"6/10.
3. Albert Gheorghe — Cluj — 44"2/10.

50 M LIBER FETE:

1. Toth Mariana — Timişoara — 48"5/10.
2. Berzeanu Adriana — Ploeşti — 51"2/10.
3. Hiju Florica — Aleşd — 56"3/10

CLASAMENT GENERAL:

1. Regiunea Timişoara — 65 puncte.
2. Regiunea Autonomă Maghiară — 50 puncte.
3. Oraşul Bucureşti — 47 puncte

EUGEN JEBELEANU

Corul copiilor uciși

Ce deasă ceață, vai, ce ceață deasă...
Nu mai cunoaștem drumul către casă...

Sîntem ușori și ceața e ca fumul
Vai, unde-o fi, unde se-ascunde drumul?

Ce deasă ceață, vai, ce ceață mare
Unde-i cărarea, doamnă-nvățătoare?

Sub talpă n-avem nici un drum... plutim...
Vai, unde-i casa? cum să nimerim?

Și sîntem goi și ne cuprinde teama
Unde e tata? unde este mama?

Nu ne vedem nici între noi deloc
și jocul nu ne place, nu e joc.

Ce deasă ceață, vai ce ceață mare
Oh, azvîrliți-ne cîte-o cărare.

Nu mai cunoaștem drumul către casă
și ceața este deasă, deasă, deasă...

Glasul cenușii

Nu știu a cui sînt; toți s-au preschimbat
în mine. Nu știu cine sînt, sînt însă.
Ușoară sînt și grea ca un blestem,
sînt piatră și sînt viață neajunsă.

Nu vă jucați cu mine, ucigași,
v-alunec printre degete, sînt vie,
zvîrliți-mă-n ocean; e-n van:
în cupa voastră sînt, și sînt leșie.

Fugiți! Căci sînt cenușă, pot intra
ca umbra lunecîndă pe sub ușă
și să mă cern pe chipul vostru-n somn
și să vă dau sărutu-mi de cenușă.

Fragmente din poemul „Surisul Hiroshimei", scris cu ocazia împlinirii a 13 ani de la lansarea primei bombe atomice de către un avion american, asupra pașnicului oraș japonez, Hiroshima.

Măriuca

DE VORBĂ CU CITITORII

Mulți prieteni, deși au terminat de mult școala de 7 ani, continuă să ne scrie. Cu toate că, de acum, ei sînt utemiști, continuă să citească „Scînteia pionierului", și se interesează de frații lor mai mici, pionierii. Chiar zilele trecute a sosit la redacție scrisoarea lui Paraschiv Nicolaie, din anul II de la Școala Tehnică de Exploatare C.F.R. din București. A aflat că mulți pionieri sînt în încurcătură în alegerea profesiunii și și-a amintit că nu demult era și el la fel. De aceea, adresîndu-se vouă celor care ați terminat anul acesta clasa a VII-a, vă scrie: „Dragi prieteni, vă sfătuiesc să vă înscrieți la școala noastră. Aici se învață multe meserii interesante folositoare. Dacă vrei, poți deveni acar sau frînar poți repara calea ferată, poți deveni controlor. Și fiecare din aceste meserii este frumoasă, interesantă, dar este, în același timp de mare răspundere".

La fel ne-a scris și prietena noastră Udrea Valeria. Ea învață la Școala Profesională Agricolă din Armășești, raionul Urziceni. Și știți care va fi specialitatea ei? Cultura plantelor industriale. Ea este foarte bucuroasă de alegerea pe care a făcut-o și vă sfătuiește să mergeți și voi la această școală. Aici mai puteți deveni specialiști în culturile mari — porumb, grîu, secară, a legumelor, a viței de vie și cîte alte plante.

Am citit și alte scrisori, scrisorile prietenilor care au terminat acum clasa a VII-a. Unii sînt nehotărîți, alții dimpotrivă, s-au și înscris la o școală profesională și se pregătesc pentru examen. Prietenul meu Muțiu Ioan, din comuna Lăpușul Romînesc, regiunea Baia Mare, s-a hotărît pentru Școala profesională de crescători de animale. Costenar Nicolaie din aceeași comună s-a înscris la Școala profesională de auto. Mai am și alți prieteni, ei vor să devină învățători, artiști, medici sau ingineri. Și unii și alții învață cu drag, se străduiesc să devină folositori patriei noastre.

MARIUCA

VECHI PRIETENI AI GAZETEI

1. Una din cele mai vechi corespondente din comuna Buzescu, raionul Alexandria este prietena noastră Grasu Magdalena. De la ea și de la fratele ei Petrică, care ne-au scris despre tot ce e nou în detașament, în unitate, am primit multe scrisori. Magdalena e și președinta unității. In scrisorile ei ea ne-a povestit despre înființarea G. A. C. „Gheorghe Doja", despre construirea unei școli noi la ei în sat, despre excursii, serbări, despre felul cum învață pionierii, cum se ajută între ei. Acum, Magdalena este în clasa a VIII-a, dar prietenia ei pentru gazetă continuă. In acești ani de cînd Magdalena este corespondentă, și-a făcut mulți prieteni și în alte unități pionierești. Cu ei, ca și cu redacția, ea s-a sfătuit cum să organizeze mai bine activitatea, cum să facă adunările tot mai interesante.

2. Botoș Clara locuiește tocmai în Baia Mare, pe str. Andrei Mureșanu nr. 4. Ea este numai în clasa a IV-a, dar de pe acum se dovedește o bună corespondentă. Depărtarea n-a făcut-o pe Clara să-și întrerupă corespondența. Veștile cele mai noi ne sosesc întotdeauna de la ea.

3. Iat-o și pe Ionescu Teonofia Angela, din Turnu Severin str. Tabla Buții nr. 61. Multe din scrisorile ei le-ați citit desigur în paginile „Scînteii pionierului". Ea este o corespondentă veche, pînă acum ne-a scris peste 25 de scrisori, în care a povestit despre ea și prietenele sale, despre vacanță, despre realizările detașamentului în cinstea marilor sărbători — 30 Decembrie, 1 Mai, 23 August. Acum Teonofia a terminat clasa a VII-a, dar scrisorile ei către redacție sosesc cu aceeași regularitate.

Citiți aceste cărți

„Umbra dinosaurului"

Efremov este bine cunoscut cititorilor din țara noastră. Numele și faima neîntrecutului autor de literatură științifico-fantastică au trecut de multă vreme granițele Uniunii Sovietice, patria sa. In noua carte tradusă recent la noi „Umbra dinosaurului" cititorul are bucuria de a se întîlni cu eroii favoriți ai scriitorului: geologi, exploratori îndrăzneți ai teremurilor necunoscute, marinari sau aviatori. Eroii lui Efremov sînt curajoși și însuflețiți de nobile idealuri umane, deși sînt de cele mai multe ori oameni simpli: ingineri, marinari, ori aviatori obișnuiți. Acești eroi însă se ridică întotdeauna la o mare înălțime morală, luptă cu fermitate pentru idealurile lor mărețe, comuniste și tocmai din aceste motive acești eroi trăiesc puternic. Iată pentru ce oricine va citi prima pagină a cărții nu o va lăsa din mînă decît la sfîrșit cu regretul că a terminat-o așa de repede.

O minunată antologie

Editura Tineretului a pregătit un frumos dar pionierilor și școlarilor. Este vorba de almanahul intitulat „Roza vînturilor", o adevărată enciclopedie pentru copii, cuprinzînd o mulțime de poezii frumoase și povestiri interesante, alături de nenumărate pagini de știință, curiozități, jocuri distractive, experiențe amuzante, etc. „Roza vînturilor" avînd deopotrivă calitățile unui bun almanah dar și ale unei bune antologii literare bogat ilustrată, prezentată într-o formă grafică accesibilă și atrăgătoare, oferă pionierilor o lectură plăcută și instructivă.

—o—

Operele artiștilor noștri plastici slăvesc viața nouă

Andrei Orgonaș în grupul sculptural „Cresc noi cadre" a surprins un aspect semnificativ din întreprinderile patriei noastre. Un muncitor, tînăr și el, împărtășește cu dragoste din cunoștințele sale celor doi ucenici. Ei sînt schimbul de mîine, și trebuie călit, inițiat în toate tainele meseriei.

Alături, o reproducere după un tablou. Pictorul Alex. Ciucurencu a zugrăvit minunata clădire a „Casei Scînteii", măreață realizare a regimului nostru. Monumentalul edificiu de cultură este văzut dinspre pitorescul lac Herăstrău.

Băiatul care nu avea talent la volei

Hotărît lucru, pentru cei din Buzești soarta meciului părea decisă. Pierduseră la zero setul întîi și acum, în al doilea, erau conduși cu 3 la zero. Ifosele cu care intraseră pe teren dispăruseră. Băieții se moleșiseră, erau amărîți; nici urmă nu mai rămăsese din zîmbetele de superioritate și din fentele cu care întîmpinaseră primele mingi. Dăduseră peste o echipă cu adevărat puternică — și se dezumflaseră...

— 4 la 0 pentru Pietrari! strigă cineva.

Siguri de ei, băieții din Pietrari atacară și mai hotărîți iar cei din Buzești se moleșiră și mai rău. De-acum intrau la minge în silă, fără convingere.

— 5 la 0...

Infuriat de atîta insucces, Duțu, căpitanul buzeștenilor, se repezi deodată la plasă, și cînd îi veni mingea, n-o respinse cu mîna, ci o lăsă să-i cadă pe picior lovind o înciudat cu vîrful pantofului.

— Duțule, îți atrag atenția că nu procedezi corect! interveni arbitrul.

Dar nimeni nu-l mai ascultă. Ca la un semnal, buzeștenii porniră să-l imite pe Duțu. Incepură să lovească mingea ba cu cotul, ba cu pumnul, trimițînd-o aiurea, în tribună sau în afara terenului. Se vedea cît de colo că-și băteau joc de meci anume pentru a-și îndulci necazul înfrîngerii.

— Hei, voi cei din Pietrari, ia prindeți-o și p-asta! rîse Duțu, și respinse o minge cu capul.

— Duțule! Băieți! Ce faceți? șopti speriat Chiriță. Dacă mai jucăm așa, alandala, pierdem meciul!

— E pierdut de pe acum, ce te mai miri? îl repezi Duțu.

— E pierdut? gîfîi Chiriță, sărind la o minge înaltă. Nu se poate.

Duțu zîmbi disprețuitor, privind absent schimburile de dincolo de plasă:

— Pe ce lume trăiești, tu, mă? Nu vezi că după un set pierdut la zero sîntem conduși cu 6, tot la zero? Așa că ce să ne mai omorîm degeaba; hai mai bine să rîdem nițel de ei!

— Bine, dar așa nu se poate! Trebuie să luptăm cinstit pînă la ultima minge! șuieră Chiriță, uitîndu-se deznădăjduit după o minge pe care tocmai o scăpase.

Duțu îi rîse în nas;

— Ascultă, tu să taci! Tu să nu ne dai nouă lecții! Intîi să înveți să joci — și după aceea!

Chiriță oftă. Se repezi la o nouă minge. Căzu, se lovi, își juli genunchiul, dar nu reuși s-o respingă. Acuma era 7—0. Oftă din nou. Știa și el că joacă mult mai slab decît Duțu și decît toți ceilalți din echipă. Dacă Cornel n-ar fi întîrziat în provincie, la bunici, desigur că nici n-ar fi fost vorba să fie primit în echipă.

Deodată, o vijelie de fluierături se iscă din tribună. Chiriță se sperie. Dar nu, nu lui i se adresau fluierăturile ci lui Duțu, care lovise din nou mingea cu piciorul...

„De ce? De ce face asta? se necăji Chiriță. Doar știe să joace și altfel. Ah, dacă aș ști să joc și eu ca el, zău că n-am mai pierde într-un chip atît de rușiros. Ia te uită, în loc să lupte, fac cu toții pe măscăricii!"

Chiriță simți că-i ard obrajii. Tribunele strigau:

— Afară cu buzeștenii!

— Au văzut că pierd și acum își fac de cap!?

— Hai, pietrărenii, învățați-i minte!

Făcură rotația, la servă trecu Duțu.

„Nu! își spuse deodată Chiriță. Detașamentul nostru nu trebuie să piardă acest meci!"

Se uită atent pe teren. Cercetă chipul fiecărui prieten. Nu, meciul nu trebuie să fie pierdut! Il zări pe Duțu pregătindu-se să servească. Stătea întors cu spatele spre teren; probabil că voia să servească tot în batjocură...

Fără a-și cruța glasul, Chiriță strigă deodată cît putu de tare:

— Atențiune! Duțu va servi această minge în cinstea detașamentului clasei a șaptea!

Se făcu deodată liniște. Toate privirile îl țintiră întîi pe Chiriță, apoi pe Duțu — și nimeni nu îndrăzni să spună nimic. Buimăcit, Duțu se întoarse încet cu fața către teren...

— Pentru detașamentul nostru! repetă cineva din tribună îndemnul lui Chiriță.

Duțu se uită întrebător în jur; vru să rîdă, dar își dădu repede seama că nu era nici o glumă. Incurcat, își șterse fruntea cu dosul palmei, bătu apoi mingea de pămînt. Clătinînd stînjenit din cap, măsură din ochi distanța, își ținu răsuflarea și, liniștit, lovi cu putere. Balonul zbură ca din pușcă... De cealaltă parte a plasei se produse o mică învălmășeală și arbitrul fluieră:

— 7 la 1!

Tribuna aplaudă, ce-i drept cam slab, dar totuși plăcut surprinsă. Mingea reveni la Duțu. Roșu de bucurie, Chiriță strigă cît îl ținu gura:

— Și acum, o lovitură de onoare în cinstea taberei noastre!

Duțu clătină din cap („Ah, cine mi-i și Chiriță ăsta!") și servi la fel de atent.

— 7 la 2! Serviciul rămîne la buzeșteni!

Tribuna aplaudă de astădată mai cu inimă. Duțu se pregăti din nou dar nici Chiriță nu se lăsă:

— Lovitura următoare pornește în cinstea școlii noastre!

Duțu lovi și mingea se îndreptă vijelios către cei din Pietrari.

Dar și aceștia erau la posturi: o respinseră puternic... Chiriță sări. Mingea îi întoarse palma. Fu gata să plîngă de necaz. Dar tribuna aplaudă; în spatele lui Chiriță, Duțu plonjase disperat și mingea era acum de cealaltă parte a plasei... Luați pe neașteptate, pietrărenii trebuiră s-o culeagă de pe jos.

— 7 la 3! Serviciul rămîne la buzeșteni! zîmbi arbitrul, bucuros și el de revenirea lor.

— Și acum, strigă Chiriță, în vreme ce Duțu își pregătea mingea, o lovitură specială în cinstea profesorului nostru de sport!

Mingea țîșni, reveni. Chiriță se lungi, i-o plasă lui Dan, Dan i-o ridică lui Duțu, care, venind puternic din fund, trase plasat: 7 la 4!

Cei din tribune aplaudară ridicîndu-se în picioare. Cînd scorul deveni 7 la 5, coborîră în jurul terenului, iar la sfîrșitul setului, deși rezultatul era de 15 la 14 pentru pietrari, nu pe aceștia ci pe buzeșteni îi felicitară!

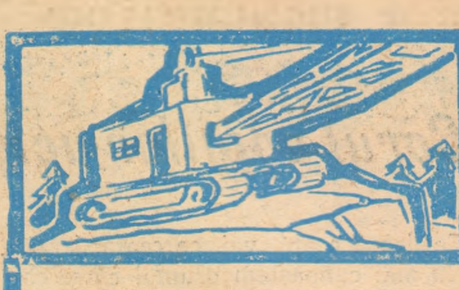
...După pauză, meciul reîncepu mult mai serios. Deși tot pietrărenii păreau mai puternici, nici cei din Buzești nu ședeau degeaba pe teren, astfel că avantajul era cînd de o parte, cînd de cealaltă.

Cît despre Chiriță, el nu se mai afla pe teren. Cornel sosise — în fine! — în timpul pauzei și însuși Chiriță îl rugase să treacă pe teren, în locul său, recunoscînd singur că nu are talent la volei...

AL. OVIDIU ZOTTA

P. S. Autorul consideră că ar fi nedrept să lase să se înțeleagă că, pînă la urmă, victoria a fost de partea buzeștenilor. Nu, ei au pierdut și cel de-al treilea set, dar l-au pierdut într-un asemenea chip, încît pionierii din detașament i-au purtat pe brațe, iar băieții din Pietrari și-au dat seama că la meciul-revanșă vor avea mult de furcă...

MAREA PRIETENIE

La practică, sus, pe șantier
Sosesc elevii-ingineri.

Fruntaș în muncă printre ei
E utemistul Hulubei.

De mic copil a îndurat
Ca taică-său jug de argat...

Ei s-au oprit, în drumul lor,
In vale, la excavator.

Studenții deslușesc pe el
„Donbass", cu litere de-oțel.

Albit de colb de pe șantier,
Kolea Linkov, un inginer,

S-a apropiat, privind uimit
Spre Hulubei, și i-a vorbit:

„De unde-ți știu eu chipul tău?
De unde ești?"
„Eu, din Buzău"!

...Și inginerul din Cuban
Și-a amintit de un oștean

Tot din Buzău, cu-același chip,
Știa pe Hulubei Arhip.

Cel mai dibaci dintre tanchiști,
L-au „pomenit" mulți hitleriști...

Pe-atunci, în Tatra, amîndoi,
Dîrji au răzbit prin greu război..

Aceiași ochi zîmbesc la fel,
Studentu-i doar mai subțirel.

Sînt ani de-atunci... Vede și-acum
Pe taică-su prin plumbi și fum...

„Iți știu și numele de vrei,
Nu-ți spune oare Hulubei?"

Privea studentu-nmărmurit.
„Da, Hulubei al lui Arhip"!

Kolea, zîmbind, l-a-mbrățișat
Ca și pe taică-su soldat.

Apoi i-a spus: „Să-ți amintești
Tatălui tău să-i povestești.

Cu tine azi, cu-avînt fierbinte,
Ducem victoria înainte, —

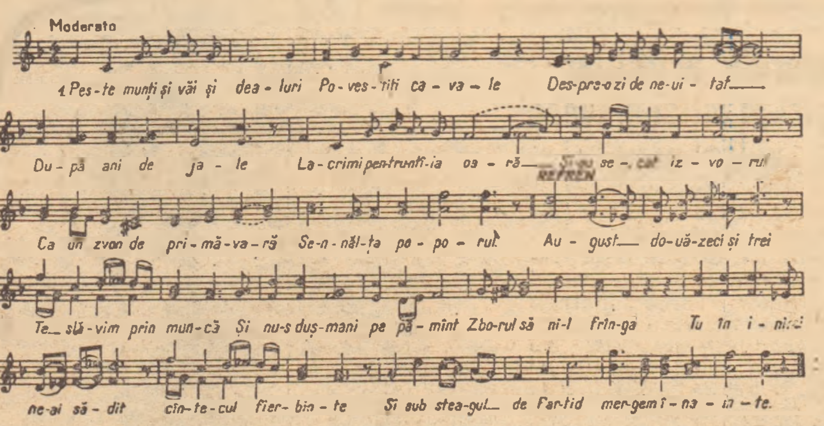
Și alungînd urme de scrum
Deschidem primăverii drum!"

NICOLAE TAUTU

Cîntec despre eliberare

Versuri: NICOLAE NA[illegible] — Muzica: GH. DANGA

Peste munți și văi și dealuri,
Povestiți cavale,
Despre-o zi de neuitat,
După ani de jale.
Lacrimi pentru-ntiia oară
Și-au secat izvorul,
Ca un zvon de primăvară
Se-nălța poporul!

Refren:

August douăzeci și trei,
Te slăvim prin muncă
Și nu-s dușmani pe pămînt
Zborul să ni-l frîngă!
Tu în inimi ne-ai sădit
Cîntecul fierbinte,
Și sub steagul de partid
Mergem înainte!

Fără clipă de odihnă
Pe pămîntul țării,
Primăveri purtau în pas
Eliberatorii.
Și — ne-nfrînților ostași
Patria întreagă
Le-aduce pe brațe flori
Și cîntări de slavă!

Refren: *același*

Povestiți cu drag cavale
Din Carpați în mare,
Că deschidem liber drum
Către mîndrul soare!
Și uniți de-același gînd,
Cu privirea vie
Punem țării, rînd pe rînd,
Nouă temelie!

Refren: *același*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel. 7.60.10, 7.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"